

Fin de fiesta

Direcció i guió: Elena Manrique **Països:** Espanya i Bèlgica **Durada:** 101 min **Any:** 2024 **Gènere:** Comèdia **Interpretació:** Edith Martínez-Val, Sonia Barba, Beatriz Arjona, Frank Feys... **Música:** Argia **Fotografia:** Joachim Philippe **Distribuidora:** A Contracorriente Films **Estrena a Espanya:** 31/01/2025

No recomanada per a menors de 16 anys

Versió original en espanyol

SINOPSI

Un emigrant africà s'amaga al cobert d'una casa senyorial andalusa. Des d'allà contempla la vida quotidiana i la dinàmica entre la senyora de la casa, una dona excèntrica i capritxosa, i la seva jove assistenta. Un dia és descobert per la senyora, i un quant temps després per la criada, però totes dues li ho oculten a l'altra, fins que un imprevist destapa el secret. (A Contracorriente Films)

CRÍTICA

25/10/2024 - La productora reconvertida en directora Elena Manrique construeix un conte deliciós i àcid que carrega contra aquestes classes socials riques tan hipòcrites com classistes

Estrenada mundialment a la secció Discovery de l'últim Festival de Toronto, **Fin de fiesta** és el primer llargmetratge (després de diversos experiments en forma de curt o migmetratges) d'una cineasta foguejada sobradament en aquest camp de mines conegut com a producció: **Elena Manrique**, la dona a l'ombra d'èxits com *El laberinto del fauno*, *El orfanato* o *Celda 211*. Aquesta òpera prima competeix per l'Espiga d'Or des de la secció oficial de la 69a de la Seminci de Valladolid.

El seu argument situa l'acció a Andalusia. Allà un emigrant africà sense papers i perseguit per la policia aconsegueix colar-se en una majestuosa casa senyorial amb jardí enorme on muntar saraus fins a l'alba. Des del seu cobert observa atònit les dinàmiques que s'estableixen entre la propietària del lloc i la seva criada abnegada, però un dia és descobert per la primera i, poc després, per la segona. Però, en contra del que s'esperava, cap no ho comunica a l'altra: totes dues mantindran en secret que hi ha un tercer passatger en aquesta nau d'abastament a la deriva del temps i l'espai...

Aquesta trama –escrita per la mateixa Manrique, que ja va treballar en un altre film sobre immigrants, *El salto*, de **Benito Zambrano**, la protagonista del qual **Edith Martínez-Val** també intervé aquí– li serveix a la directora per construir una ocorrent sàtira social que, mentre desperta el somriure, carrega contra aquestes elits antiquades que s'aferren com paparres als seus privilegis rancis, alhora que retrata una classe obrera que sobreviu a base de mentides i subterfugis sota el jou ancestral de les seves capritxoses senyorettes carpetovetòniques.

Es converteix, en aquest entramat argumental, la figura de l'immigrant en aquest ull extern –com el de l'espectador– que no només al·lucina veient com en una societat pretesament moderna es perpetuen models esclavistes dissimuladament, sinó que aquest visitant inesperat –com passava en altres clàssics del setè art, des de *Teorema* fins a *Alien*– farà que tot allò establert prèviament i hipòcritament en aquest micromon salti pels aires.

Recolzada en la tasca actoral de **Sonia Barba** (tot un descobriment per al cinema, provinent del món del teatre i la *performance*), que encarna Carmina, aquesta figura dominant, manipuladora, egoista i hedonista, ancorada en un passat esplendorós del que no pot ni vol desprendre's, **Fin de fiesta** s'erigeix com un film d'una frescor i picardia benvingudes al cinema actual. Una pel·lícula que no es pren gaire seriosament, s'atreveix a recollir la torxa sorneguera del mestre Berlanga (qui va carregar contra l'aristocràcia en títols inoblidables com *La escopeta nacional*) i convida el públic, en contra del que assegura el títol, a gaudir d'aquesta festa.

Alfonso Rivera - cineuropa.org